

onsmæssig henseende stille overenskomstansat personel bedre end tjenestemandsansat personel.

Ordningen gælder kun i tilfælde, hvor den pågældende kommer til skade eller dør under udførelse af de nævnte internationale opgaver. Det er således ikke hensigten at lade personellet omfatte af tjenestemandsløvens vilkår. Sammenligning til tjenestemand/civilarbejdere er alene en beregningsteknisk forudsætning.

Ad § 11 b, stk. 1. Det foreslås, at personel, der ikke er omfattet af lov om tjenestemandspension eller lov om pensionering af civilt personel mv. i forsvaret, og som under udsendelse til udlandet med henblik på deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver omkommer eller påføres varigt men under eller som følge af tjenesten, sikres en løbende ydelse svarende til det, en tjenestemand, som alene får udbetalt tjenestemandspension fra staten, i en tilsvarende situation og med tilsvarende lønanciennitet ville have opnået. Det er en betingelse for udbetaling af ydelsen, at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt dødsfaldet eller tilskadekomsten som en arbejdsskade.

Forsvarsministeren foreslås i overensstemmelse hermed bemyndiget til at fastsætte regler for beregning og udbetaling af ydelsen.

Ydelsen beregnes i forhold til de ydelser, den overenskomstansatte vil få udbetalt i tilknytning til eller som følge af ansættelsen i staten i tilfælde af tilskadekomst i tjenesten, og de ydelser, den pågældende ville have fået, hvis han havde været ansat som tjenestemand.

Det foreslås, at beløb fra forsvarets særlige erstatningsordning, eventuel erstatning fra FN, gruppelevsforikring, frivillige bidrag til arbejdsgiverfinansierede pensionsordninger samt private pensions- og forsikringsordninger ikke indgår i beregningen af den supplerende ydelse.

I tilfælde af tilskadekomst foretager Forsvarsministeriet en beregning af de ydelser, som vil tilkomme den tilskadekomne efter de almindelige regler og den foreslåede ordning. Den tilskadekomne eller de efterladte kan på denne baggrund vælge, hvilken ordning de vil lade sig omfatte af.

Ad § 11 b, stk. 2. Den supplerende ydelse udbetales til den tilskadekomne eller dennes efterladte ægtefælle og/eller børn under 21 år. Ydelsen udbetales ikke til tidligere ægtefæller eller til samlever.

Udbetaling af ydelsen ophører på samme tidspunkt som ophør af udbetaling af tilskadekomstpension til en tjenestemand. Såfremt en overenskomstansat, der ifølge ordningen får udbetalt en supplerende ydelse, senere afgår ved døden, beregnes påny en supplerende ydelse til efterlevende ægtefælle og

børn, således at den samlede udbetaling herefter svarer til det, der ville blive udbetalt til efterlevende ægtefælle og børn efter en tjenestemand.

Såfremt den overenskomstansatte ved tilskadekomsten er afgået ved døden, ophører Forsvarsministeriets udbetaling af den supplerende ydelse på samme tidspunkt, hvor ydelse af børnepension og ægtefællepension til efterladte efter en tjenestemand ville ophøre.

Den supplerende ydelse reguleres, når de ydelser, som ligger til grund for beregningen, ændres.

Ad § 11 b, stk. 3. Ifølge tjenestemandspensionslovens § 8, stk. 1, er en tjenestemand, som afskediges på grund af utjenstedygtighed, der er forårsaget af, at der under udførelse af tjenesten er overgået tjenestemanden en tilskadekomst, der begrunder krav på erstatning for tab af erhvervsevne i henhold til lov om arbejdsskadeforsikring, berettiget til den egenpension, som gælder for en pensionsalder på 37 år. Arbejdsskadestyrelsen vurderer erhvervsevnetabets omfang. Erhvervsevnetabet skal være minimum 15%, før egenpensionen udbetales.

En tilsvarende ordning foreslås for overenskomstansat personel. Udbetaling af en supplerende ydelse fra Forsvarsministeriet forudsætter således, at afskedigelse eller kontraktophævelse sker som følge af tilskadekomsten, og at Arbejdsskadestyrelsen vurderer, at den pågældende har et tab af erhvervsevnen på minimum 15%.

§ 11 c

Bestemmelsen afløser tekstanmærkning nr. 72 til finanslovens § 12, Forsvarsministeriet, jf. aktstykke nr. 426 af 13. august 1996. Bestemmelsen skal sikre, at der kan udbetales kulancemæssig godtgørelse for svie og smerte til personel, som udsendes til udlandet med henblik på deltagelse i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, og som kommer til skade under eller som følge af tjenesten. Det foreslås, at forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom.

Ved tilskadekomst i tjenesten er forsvarets personel omfattet af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade eller lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl., hvorefter der ydes betaling af udgifter til sygebehandling mv., erstatning for tab af erhvervsevne, godtgørelse for varigt men, overgangsbeløb ved dødsfald og erstatning for tab af forsørger. Udbetaling af de anførte ydelser sker i kraft af ansættelses- eller værnepligtsforholdet og forudsætter ikke, at ansvaret for skaden kan tilregnes forsvaret.

Til forsvarets personel, som udsendes til udlandet